

MURÁNSKE NOVINY

III. ROČNÍK • DVOJMESAČNÍK • DECEMBER 2010

0,20 €

BETLEHEMSKÁ LÁSKA PhDr. František Bábela

Ťažká tá cesta pre ňu bola,
prach, skaly, vyprahnutá zem.
Ale už došli, už sú v cieli,
v dialke ich víta Betlehem.

Horkýže víta! Jej čas došiel,
noclah po domoch hladali.
Nenatrafili na ochotných.
Uchýlili sa v maštali.

Tam porodila.
A teraz krušné chvíle nastali.
Chlapčeka uložili v jaslíčkách,
oslík tam naňho dýcha.

Zmocňuje sa jej veľký strach.
Pusto je. Oziaba. Zima pichá.
I záupela zdesene:

Bože, však my tu zamrzneme,
oslíček tolko nenadýcha!

Choď, Jozef,
- srdce jej láskou tíká -
pohľadaj kožuštek pre malého
i trošku slamy pre oslíka.
Stalo sa, dobre je.

Láskou sa maštal naplnila.
Matkina láska veľká je.
Život dáva. Je v nej sila.
Poteší, keď smutno je,
keď zamrzame, zahreje.

(Zo zbierky Neha)

Vianočný príbeh má 2010 rokov

Pokoj všetkým ľuďom dobrej vôle!

Náš letopočet sa začal narodením Ježiša Krista. Jeho príbeh, ktorý súvisí s príchodom Vianoc, je pravdepodobne známy každému. Na vstup Ježiška do našich prýbytkov sa však najviac tešia deti. Najmä na darčeky a všetku tú tajomnú očakávanú pohodu, ktorú po Mikulášskej nádielke nachádzajú pod vianočným stromčekom.

O poslanstve Vianoc tohto roku uvažujem už na Martina (11. novembra), ktorý sa mal objaviť na bielom koni. Prichádzam k poznatku, že učarovali mi naše ľudové obyčaje, zvyky či povery a odveké sviatočné príbehy mi s pribúdajúcimi rokmi spôsobujú čoraz väčšie potešenie – s túžbou uchovať ich pre všetky budúce generácie!

Na Martina som sa teda začítala do Biblie pre deti (1990). Keďže sa blížili Vianoce, sústredila som sa na rozprávanie Narodenie Ježiša. V Rímskej ríši oznámili vyhlásenie cisára Augusta, že všetci obyvatelia musia platiť dane, a tak sa musí urobiť nový súpis ľudu. Kráľ Herodes reagoval na to nariadením, že obyvatelia jeho kráľovstva sa musia vrátiť do svojho rodiska, aby

ich mohli zapísať do zoznamu. Jozef tiež musel odísť z Nazaretu, kde žil a pracoval a vrátiť sa do Betlehema. S tehotnou manželkou Máriou sa tam vybrali cez kopce na mulici. Večer v Betleheme si hľadali nocľah, ale márne. Až hostinský sa zľutoval a dovolil im prenocovať v stajni. Mária si ustlala na voňajúcom sene a pri hoviadku a somárikovi porodila syna. Položila ho zavinutého do slamou vystlaných jaslíčiek. Pomenovala ho Ježiš, čo znamená Boh je spása. Pastierov, ktorí strážili stáda aj v noci, ozíarila Božia sláva a zjavil sa im anjel, ktorý im zvestoval, že sa im narodil Vykupiteľ, Mesiáš a Pán. Svetlo zosilnelo a obloha sa zaplnila Božími anjelmi. Ich spev letel ponad kopce a údolia: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!“

Vážení čitatelia, tento odveký príbeh, samozrejme, ešte pokračuje. Všetci veriaci ho dôverne poznajú, a tak mne už iba prichodí vysloviť to najkrajšie vianočné želanie: Pokoj všetkým ľuďom dobrej vôle! Nech nás všetkých sprevádza vzájomná láska, úcta, pohoda v rodinách!

Mgr. Ružena Svoreňová, šéfredaktorka

Vážení spoluobčania,

dovoľte mi, aby som Vám zaželel krásne, veselé a požehnané sviatky, plné lásky, domácej pohody a splnených priani. Zároveň Vám do nového roka želim v mene svojom, ale aj v mene celého obecného zastupiteľstva všetko len to najlepšie, veľa šťastia, zdravia, lásky, osobných ako aj pracovných úspechov.

Ing. Roman Goldschmidt, starosta obce

BLAHOŽELÁME K ZVOLENIU

staronovému starostovi obce Muráň Ing. Romanovi Goldschmidtovi
a novým poslancom obecného zastupiteľstva:
1. Ing. Juraj Frandel – nezávislý kandidát
2. Jaroslav Hrivnák – nezávislý kandidát
3. Mgr. Jana Murková – nezávislý kandidát
4. Peter Laurenčík - SaS
5. Ing. Pavel Kochjar – nezávislý kandidát
6. Ing. Ľudevít Albini – SMER-SD
7. Radovan Matajz – nezávislý kandidát

ĎAKUJEME ZA OBETAVÚ PRÁCU

- starostovi obce Ing. Romanovi Goldschmidtovi
- poslancom obecného zastupiteľstva v uplynulom volebnom období (2007 – 2010) v zložení:
1. Ing. Ľudevít Albini
2. Ing. Juraj Frandel
3. Ing. Pavel Kochjar
4. František Laurenčík
5. Ing. František Lukáš
6. Igor Turčányi
7. Pavel Vrabec
- členom komisií obecného zastupiteľstva
- všetkým pracovníkom Obecného úradu v Muráni

Pod'akovanie:

Obec Muráň sa chce touto cestou poďakovať páňovi Michalovi Semančíkovi (vnukovi nebohej pani Halúškovej) za dar pre obec. Pán Semančík daroval obci krásnu veľkú palmu po nebohej starkej. Obec sa chce ešte raz poďakovať za krásny dar, ktorý je umiestnený v obradnej sieni.

Ďakujeme

Obecné zastupiteľstvo v období 2007-2010

ÚČASŤ POSLANCOV na zasadaniach Obecného zastupiteľstva v Muráni					
Meno a priezvisko poslancu	rok 2007	rok 2008	rok 2009	rok 2010	Spolu
Ing. Ľudovít ALBÍNI	6	9	11	8	34
Ing. Juraj FRANDEL	8	9	9	8	34
Ing. Pavel KOCHJAR	8	9	12	8	37
František Laurenčík	9	8	10	8	35
Ing. František LUKÁŠ	9	9	12	8	38
Igor Turčányi	3	5	9	3	20
Pavel Vrabec	6	5	11	8	30

Odmeny vyplatené poslancom za účasť na rokovaníach	
Rok	Odmena
2007	1 963,29 €
2008	1 997,24 €
2009	2 430,00 €
2010	2 902,34 €
Celkovo	9 292,87 € 279 957,- Sk

Zasadnutia Obecného zastupiteľstva			
Rok	Riadne	Mimoriadne	Spolu
2007	5	4	9
2008	6	3	9
2009	9	3	12
2010	7	1	8
SPOLU	27	11	38

VÝSLEDKY KOMUNÁLNYCH VOLIEB V OBCI MURÁŇ zo dňa 27.11.2010

Miestna volebná komisia v Muráni **vyhlasuje**, že vo voľbách starostu obce bol zvolený kandidát:

1. Roman Goldschmidt, Ing. „nezávislý kandidát s počtom platných hlasov 448

2. František Lukáš, Ing. , nominant SMER-sociálna demokracia získal počet platných hlasov 161

Miestna volebná komisia v Muráni **vyhlasuje**, že vo voľbách poslancov obecného zastupiteľstva boli zvolení títo kandidáti:

Počet platných hlasov :

1. **Juraj Frandel, Ing.** - nezávislý kandidát 245
2. **Jaroslav Hrivnák** - nezávislý kandidát 231
3. **Jana Murková, Mgr.** - nezávislý kandidát 221
4. **Peter Laurenčík** – SaS

209

5. **Pavel Kochjar, Ing.** - nezávislý kandidát 201

6. **Ľudovít Albíni, Ing.** - SMER-SD 168

7. **Radovan Matajz** - nezávislý kandidát 160

Náhradníci :

1. František Lukáš, Ing. - SMER-SD 153

2. Jarmila Babelová, Bc. - SDKÚ-DS 145

3. Ján Huťan - nezávislý kan-

didát 145

4. Jaroslava Labošová - SMER-SD 145

5. Pavel Vrabec - nezávislý kandidát 141

6. Radoslav Hajdúk - SMER-SD 140

7. František Laurenčík - nezávislý kandidát 138

8. Roman Mušuka - SMER-SD 137

9. Iveta Lukášová - nezávislý kandidát 118

10. Ľubica Frandelová - nezávislý kandidát 115

11. Ján Melicher - nezávislý kandidát 111

12. Dušan Laboš - nezávislý kandidát 106

13. Alice Kontúrová - SDKÚ-DS 102

14. Jana Hajdúková - SMER-SD 56

*Bc. Janka Hadžegová
zapisovateľ volebnej komisie*

Výpis uznesení z ustanovujúceho Obecného zastupiteľstva Muráň, konaného dňa 15.12.2010

Obecné zastupiteľstvo berie na vedomie: výsledky volieb do orgánov samosprávy obce.

Obecné zastupiteľstvo konštatuje, že:

- novozvolený starosta obce Ing. Roman GOLDSCHMIDT zložil zákonom predpísaný sľub starostu obce

- zvolení poslanci obecného zastupiteľstva zložili zákonom predpísaný sľub poslancu obecného zastupiteľstva:

Ing. Ľudovít Albíni
Ing. Juraj FRANDEL

Jaroslav HRIVNÁK
Ing. Pavel KOCHJAR
Peter LAURENČÍK
Mgr. Jana MURKOVÁ
Radovan MATAJZ

Obecné zastupiteľstvo berie na vedomie:

v zmysle § 13b ods. 1 až 3 zákona č. 369/1990 Z. z. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov poverenie starostu obce výkonom funkcie zástupcu starostu Ing. Pavla Kochjara.

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje:

v zmysle § 15 ods.1 zákona č. 369/1990 Z.z. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov komisie, a to:

- sociálne – právnu
- kultúrno – športovú
- stavebnú - ochrany životného prostredia

- ochrany verejného poriadku

Obecné zastupiteľstvo volí predsedov komisií:

- sociálne – právnej: Ing. Ľudovít Albíni

- kultúrno – športovej: Mgr. Jana Murková

- stavebnej - ochrany životného

prostredia: Ing. Juraj Frandel - ochrany verejného poriadku: Peter Laurenčík

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje:

VZN o miestnych daniach a o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území obce Muráň so zapracovanými pripomienkami.

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje za

sobášiacich:

Ing. Juraj Frandel
Ing. Pavel Kochjar

Pozvánky na podujatia:

■ 27.12.2010

Vianočný stolnotenisový turnaj

■ 12.02.2011 33

ročník „Zimného prechodu Muránskou planinou“

■ 19.02.2011

Obecný ples

Zastupiteľstvo obce Muráň

z ľava Ing. Pavel Kochjar, Ing. Ľudovít Albíni, Mgr. Jana Murková, Ing. Juraj Frandel, Ing. Roman Goldschmidt - starosta obce, Peter Laurenčík, Jaroslav Hrivnák, Radovan Matajz

Pod'akovanie voličom

Vážení Muráncania,

dovoľte mi, aby som sa Vám všetkým poďakoval za účasť vo voľbách do orgánov územnej samosprávy obcí. Zároveň sa Vám chcem čo najsrdečnejšie poďakovať za prejavenu dôveru. Verím že svojim pôsobením vo funkcii starostu obce budem aj naďalej pokračovať v rozvoji našej obce.

Ing. Roman Goldschmidt

Píla – naša odveká živiteľka

Chlapi zo skladu reziva. Horný rad zľava: František Dulák, Juraj Dulaj, riaditeľ Ing. Štefan Jurčo, František Kochjar, Dezider Dulák, Jozef Straka. Spodný rad: Milan Mušuka, František Goldschmidt, Vojtech Beňo

„O muránskej píle ste už dávno nepísali“ – prízvukujú redaktorom Muránskych novín verní čitatelia, ktorí o ich obsahu majú perfektný prehľad. Pravdou je, že pohľad na súčasnosť píly vám neprinášame, pretože na aktuálnu reportáž sa nám nepodarilo získať súhlas. Opäť sme teda siahli po histórii a ponúkame vám do pozornosti aj pracovné zábery z prostredia muránskej píly – našej odvekej obecnej živiteľky.

Na základe nášho najaktuálnejšieho zdroja (J. Gallo, Muráň, 2001) možno uviesť, že píla sa v Muráni objavuje už roku 1500 „Pod Maxinou“, kde vtedy stál mlyn a pracoval hámor. Mlyn neskôr vystavali v blízkosti námestia. Starý mlyn v 1. polovici 18. storočia prerobili na papierenň. Papier sa tu vyrábala až do roku 1849 – teda asi 100 rokov! Papierň v tom čase zmenili na pílu, postupne ju zmodernizovali – najprv v roku 1879, ale až v roku 1885 jednoduchý stroj nahradil parostroj. Historik zaznamenal,

Na zábere z roku 1960 muži s pracovnými nástrojmi tzv. capinami sa chystajú navaľovať guľatinu. Zľava: Ján Bábela, Ján Sklenárik (od Fidora), Anton Tomko (z Revúcej) a Július Krštieň.

že v roku 1920 bol majstrom na píle Vojtech BERZĚTHY, gátristom Ondrej VRBJAR, kuričom Jozef ŠKVARKA atď.

O histórii muránskej píly v 20. storočí máme už bohatšie záznamy, najmä po 2. svetovej vojne, kedy dopyt po dreve stúpa. Riaditeľom píly bol Jozef ŠPERKA. V roku 1947 pribudli dve píly s pohonom na benzín – teda prvé mechanizačné prostriedky na prerezávanie guľatiny. V roku 1948 na píle spracúvali bukovú a dubovú guľatinu (10 % z celkovej výroby) a vyrábali z nej parkety (ako prvovýrobu), robili tiež nábytkové hranolky a železničné podvaly. Do roku 1948 sa totiž ihličnatá guľatina spracúvala iba na metrovicu a predávala ako palivo. Muránska píla však bola známa najmä výrobou kvalitných dosák z ihličnatého dreva. V marci 1948 kvôli veľkej víchrici museli na píle upevňovať komín. V roku 1950 nastúpil do funkcie riaditeľa píly pán KOČŠTUCH. Vtedy sa začalo s parením listnaté-

Chlapi zo skladu guľatiny. Vrchný rad zľava: Juraj Senko, Ján Majerčík, riaditeľ Ing. Štefan Jurčo, majster Ján Aust, Jozef Mušuka. Pod nimi: Michal Regenda, Ján Bábela, František Štajer.

Na zábere z roku 1940 sú mladé dievčatá – zľava Margita Sojákova (vyd. Hajdúková) a Barbora Vrbjarová (od Kartunky) – pracovníčky píly.

ho reziva a pri závode bola vybudovaná vlastná jedáleň. Muránčan pán Ľudovít ALBÍNI sa stáva riaditeľom píly v roku 1951. Na píle vlastne začal pracovať už ako dvanásťročný chlapec. V roku 1952 sa mení názov píly na: Hron – píly, n.p., závod Muráň, sídlo Červená Skala. Veľká povodeň a prietrž mračen 1. júla 1954 spôsobili značné škody. Potok za pílu strhol most a zaplavil celé okolie. Aj cestná premávka bola asi na týždeň prerušená. V roku 1958 sa opäť mení názov píly – Smrečina, n.p. závod Muráň so sídlom v Banskej Bystrici a v roku 1961 má píla

ďalšie označenie: Piloimpregna, n.p. Košice, prevádzka Muráň. Kronikár obce v roku 1962 zaznamenal aj veľké oslavy 70. výročia založenia parnej píly (predtým pohon gátra z potoka na píle v Hrdzavom a pod Ostrým).

Rok 1989 bol pre Piloimpregnu v Muráni kritický. Vo februári ju zasiahol rozsiahly požiar a prevádzka píly sa obnovila až v auguste. Vážení čitatelia – pamätníci histórie píly, máte príležitosť doplniť ďalšie jej stránky, ktoré sú určite aj po tzv. nežnej revolúcii v roku 1989 zaujímavé a najmä bohaté na rôzne zmeny, poznačené striedaním pre pílu nepriaznivých období a vzápätí jej opätovným napredovaním. Určite aj v uvedenom historickom prehľade nachádzate tzv. hluché miesta. Čitatelia by určite uvítali, keby sa pamäti našej píly – obecnej živiteľky doplnili o nové poznatky, fakty z pohľadu odborníkov – bývalých jej pracovníkov. V súčasnosti tento podnik evidujeme pod názvom Muránska píla s.r.o.

Mgr. Ružena Svoreňová
FOTO archív RS, A. Bábela, J. Krštieň, H. Beňová

Pracovníci píly pred rokom 1989 v čase svojho relaxu na spoločnom výlete.

OPRÁŠENÝ MURÁNSKY DIALEKT:

Medzi muránskych „srandovníkov“ chlapi zaraďujú aj Paľa Hajdúka z novej ulice. Jeho „borovičkové srandičky“ stále pretrvávajú medzi kumpánmi dodnes, hoci si už dobrých trinásť rokov s nimi v krčmičkách neštrngá. Práve im je určený príbeh, ktorý bol zapísaný v muránskom nárečí podľa rozprávania pána Hajdúka v novembri 1969.

„Edon sused rozprávali, že dakodí chodili s otcom po furmanke. Ráz vezli s píli d'eski do Popradu. Bulo to v agvent'e pret Krašúnom. Zima bula suchá, bez snehu. Bula to porádná fúra. S koňkom len tak ťeklo do Prednej Huori. Potom sa išlo na Hutu a do Javoriňi. To je tiež veľkí kopec, ale z božou pomocou sa dostáli hore a koňkom

„O kaštieľu“

dali odíchnúť. Potom sa pobrali ďalej a prídú na Pustuo Poľo. Tam buli zviknúť dávať koňom obrok a napojiť smädňie koňki. A tu sa susedu otec obzru a vidá veľkí kaštieľ – kávehauz, v kotrom muzika bars pekně hrala. Otec povedajú: - Tuš ale, chlapše, kodi tento kávehauz postavili? Ve to tu ňebulo, koď zmo tu naostatok buli! Pomo si daš vipiť na zohráta! Koňe sa pošim nažrú.

Ta sused s otcom aj vojšli dnuhá. Muzika v každej chiži, zlatie poháre a šicko bulo zo zlata. A tu šo ňevíď! Cigán, šo pred ťižďňom umreu, hrá na cimbele. Aj sa ho spítali, že šo tam robí.

A Cigáň im povedau: - Ve šo já, ale vi šo tu robíte? Sanujem vás, gazda, buli ste gu mne dobrí. Fše stě mi dali slaňiňi, krompeľou, múki... Já vám už len zjavím pravdu o tomto kaštieľu. O hodinu sa toto šitko prepadně. To len mi, čertove, mámo zábavu. Najectě sa, napite a uťekajte het.

A tak aj mojí susedí urobili, ale ocovi ňedali pokoj ťie zlatie poháre, ta vopchali dva do rukáva. Vinšli von a hŕeť pošúli veľkí hrmot. A tu kávehauz ňit, len veľkí smrat. Aňi kobi horeli konskie kopitá. Otec vopchali ruku do rukáva na kabaňici a namesto zlatích pohárov viťáhli konskie kopitá. Ftoďi už uverili, že na akom bále to buli.“

Mgr. Ružena Svoreňová

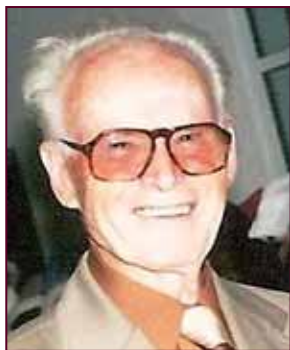
Fakty z pohľadu pamätníkov Vedenie muránskej píly (spresnenie)

Správcovia píly:
Ľudovít Albíni, Július Bohuš, Juraj Bábela.

Riaditelia píly:
Ing. Štefan Jurčo, Ing. Michal Roman, Ing. Jozef Barila, Ing. Peter Hrbál, Ing. Karol Ponický, Ing. Miroslav Marhefka.

Inf. Helena Beňová

Odišiel Ján Čambál

Kto bol Ján Čambál? Skladateľ, dirigent, manžel, otec, pán učiteľ, saleziánsky dobrodinec. My by sme mohli dodať, náš čestný občan. Veď v Muráni sa mu po prvýkrát dostalo takého ocenenia. No predovšetkým človek, ktorý zostal vždy pokorný, tichý, radostný, jednoduchý a skromný. Prístupný všetkým vekovým kategóriám. Ak si položíme otázku, či je „ospravedlnením“ pre smrť vek, či choroba, musíme sa zároveň opýtať, či vari dĺžka je jediným merítkom nášho života, jeho naplnenia? Ak si raz niekto z nás spomenie naňho pri spievaní jeho piesní, určite ho nebude najviac zaujímať dátum jeho úmrtia. Možno si spomenie naňho ako na mladého muža na návšteve u p. farára Macáka – jeho „strýčka“. Možno si viacerí spomenú na nahrávanie platní

a cvičenie pesničiek, či výlet na planine. Možno na jeho druhý koncert v Muráni v roku 2001. Snáď vždy ich zahreje čosi pri srdci, keď si vypočujú muránske piesne a jeho odkaz si nájde svoj spôsob ako pokračovať. Odkaz o krásnej hudby, o ľudskosti a vďačnosti a o nekonečnej piesni na slávu Božiu.

Človek musí byť pripravený. Pripravený prijať ten okamih, prijať rozhodnutie. A snáď je to ľahšie potom, ak človek vyoral brázdou a zasial všetko to dobro, ktoré dostal do svojho srdca. Je ťažké prijať v živote všetko, čo nás stretne. Možno si vtedy môžeme pomôcť slovami Anselma Grúna: „A tak v situáciách, ktorým nerozumiem, hovorím: Je to také, aké to je. Boh o tom vie! Ak verím, že Boh je Láska, nemusím sa znepokojovať. Dovoľme životu, aby nám kládol otázky...“ Poslednú otázku nášho života nám položí smrť. Ako na ňu od-

Koncom októbra nás zastihla smutná správa o úmrtí nášho priateľa Jána Čambála. Prinútilo nás to na chvíľu zastať, pospomínať a popripáde zmeniť svoje plány. „Tak je to dobre...“ hovorieval ľuďom okolo seba. Niekedy ich tým zaskočil. Ako tak?! Nuž tak, presne tak, ako to je. V celom svojom živote prijímal z rúk Božích veci tak, ako boli. Nevie, koľko námahy ho to stálo, koľko viery k tomu „potreboval“. Ale nikdy nebol sťažujúcim sa, či ufrflným starcom. Prítom ho celý život stretávali neplánované prekvapenia a životné údery. Vyrastal ako polosirota bez matky... Keď sa rozhodol ísť cestou zasväteného života u saleziánov, zrušili kláštor. Slovák, ktorý musel zostať nedobrovoľne v Čechách. Človek, dýchajúci hudbou, talentovaný, študovaný, no musel robiť v Poldovke robotnícke práce. Až ako dôchodca po nežnej revolúcii mohol naplno rozbehnúť svoje zbornajstrovské nadanie, zanedlho však prišli zdravotné ťažkosti... A ako vieme, práca s ľuďmi vždy prináša aj ťažké chvíle.

poviemu ...? Ján Čambál zomrel 23. októbra 2010 vo veku 83 rokov. Svätá omša a zádušné obrady sa konali v kostole sv. Václava v Kladne-Rozdĕlově. Vykonal ich pomocný biskup pražský Karel Herbst (salezián). Počas obradov spievali bývalí členovia Schola cantorum sanctae Ceciliae – nám známe Cecilký. Za hojnej účasti veriacich a príbuzných sme sa s ním rozlúčili i my. Starostom obce oficiálne poverený Ing. Pavel Kochjar s manželkou Martinou, ich deti Marta

a Paľko. Tiež Monika Kochjarová, Ing. Jaroslav Hrivnák a Mgr. Alenka Hrivnáková. Zastupovali sme všetkých tých, ktorí by tam boli radi šli, no nemohli. Za všetkých Muráncanov ako poďakovanie sme symbolicky priniesli veniec. Slovami piesne: „Beatus vir...“ vo voľnom preklade: „Blážený muž, ktorý vytrvá a dostane sa mu nebeskej koruny...“, vyšli sme k Nebeskému Otcovi prosbu, aby mu ju vo svojej nekonečnej добрote udelil a povolal ho do večnej radosti.

Monika Kochjarová

Spevácka skupina Levendamá 15 zanietencov

Blíži sa koniec roka a pri takejto príležitosti sa často zamýšľame nad všetkým, čo nás postihlo, čo sme urobili, alebo čo sa nám nepodarilo urobiť. Ako dôchodca sa takto spytujem každý deň, veď v starobe je človek šťastný, keď sa ráno zobudí, keď vyjde von na čerstvý vzduch, zahľadí sa na vychádzajúce slnko, poteší sa spevom vtákov, pohladením svojho psíka či iného zvieratka, no hlavne vtedy, keď nemusí ísť k lekárovi, lebo ho relatívne k jeho veku „nič“ nebolí. Veď ktorý starček by mohol povedať, že ho naozaj nič nebolí?

Je dobré, keď človek má aj v starobe nejakú záľubu, nejakého konička a keď je to záľuba, ktorá ho teší a prináša radosť aj jeho najbližším, prípadne okoliu, rodnému mestu ap. Nechcem však hodnotiť svoje záľuby. Mám ich viac a ich zásluhou sa nikdy nenuďím, ba dokonca niektoré musím odkladať, lebo na ne nestačím. Chcem však hovoriť o našej speváckej skupine Levendamá. Je nás 15 zanietencov: 7 chlapov, ak sa to dá ešte povedať, 7 žien s vedúcou pani Mgr. Evou Struhárovou. Možno nás niekto nazýva bláznami, že spievame a nesedíme doma pri televízoroch. No všetci chceme aj v starobe niečo robiť, čo máme radi a to je spev. Možno sa to niekomu zdá nepotrebné, možno, že to nemajú za nič, veď spievať vie každý ... no a čo? Často počujeme od niektorých „expertov“

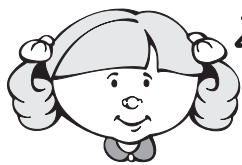
pohanenie alebo rôzne prívlastky. Možno, že je to pre nich ospravedlnenie, lebo oni pre obec nič nerobia. Všetkým chceme povedať, že nie je to také jednoduché. Veď pred každou akciou sa stretávame niekoľko týždňov dva alebo trikrát v týždni pri nácvikoch v čase i nečase na 2 až 3 hodiny spievať: i keď ťa niečo bolí, máš nejaké problémy v rodine, jednoducho obetovať sa, aby si urobil radosť iným, spríjemnil nejakú akciu obce a reprezentoval svoju obec v okolí, alebo odpovedal nebožička na jeho poslednej ceste.

Pravidelne sa zúčastňujeme na celokrajských a okresných prehliadkach, kde sa prezentujú starí aj mladí z okolitých regiónov a chcú ukázať, že ich obec žije, že sú tam tvoriví ľudia, ktorým záleží na tom, čo sa o ich obci hovorí, ale hlavne, ako sa tam žije a čím sa jej ľudia zaoberajú. Tohto roku sme sa zúčastnili celokrajskej prehliadky vo Zvolene, v októbri na 4. ročníku „Dňa Mikroregiónu Muránska planina“ spojeného so slávnostnou inauguráciou poštových známok „Lykovca muránskeho a Prvosienky holej“ v Tisovci. Mladický elán priniesli svojim vystúpením aj žiaci ZŠ pod vedením p. Mgr. J. Murkovej, doplneným citovým spevom p. M. Kochjarovej z repertoáru B.M. Tisovčania boli prekvapení množstvom piesní o Muráni. Veľká vďaka im patrí za mimoriadne bohaté pohostenie. Toto stretnutie bolo dojemné, my sme tam ospevovali mo-

ju vlastnou skladbou našu obec a náš národný park, tiež sme ospevovali oceňovaný kvet Lykovec muránsky. Nie menej dojemné bolo aj naše vystupovanie teraz v novembri, ktoré organizuje OOOJST v Revúcej pod názvom „Tri generácie“. Vystupovalo tam 11 súborov z Revúcej a jej bližšieho okolia, spetrované tanečnou skupinou Hapy dance z Revúcej. Tu naše vystúpenie bolo ocenené búrlivým potleskom. Na záver všetkým sa poďakovala predsedníčka p. Homoliaková, pani primátorka Cireňová a poslanec VÚC p. Šeševička. Potešilo ma, že podľa nášho vzoru súbory zaraďujú aj vlastné skladby, v ktorých ospevujú svoje rodné obce. Stretnutie skončilo večerou a spoločnou zábavou.

Sme po voľbách do OZ, a preto na záver v mene nás spevákov úprimne blahoželám staronovému starostovi k jeho zvoleniu, lebo on bol jediný, čo sa o nás zo zastupiteľstva zaujímal a nám za prácu poďakoval. Lebo pekné slovo poďakovania je hodné viac ako iná odmena. Blahoželáme aj všetkým zvoleným poslancom a vyslovujem presvedčenie, že sa budú viac ako v minulosti zaujímať o kultúrne povznesenie našich ľudí, lebo Muráň by to veľmi potreboval. A vám, milí čitatelia, želim vo svojom mene a v mene spevákov prjemné prežitie vianočných sviatkov a veľa zdravia a radosti v nastávajúcom novom roku.

Člen redakčnej rady Mgr. Juraj Kochjar

Materská škola v Muráni v číslach

V tomto školskom roku 2010/2011 je prihlásených do MŠ 47 detí. Z toho je 30 detí predškolského veku. Na koľko bol znížený stav učiteľiek, tak niektoré deti musia materskú školu navštevovať len doobeda. Jedná sa o deti nezamestnaných rodičov, alebo mamičiek na materskej dovolenke. Tri učiteľky Ivica Bombová, Jana Mlejvová a zástupkyňa za MŠ Slavka Vrbjárová sa striedajú v dvoch triedach. Ako výpomoc nám bola pridelená asistentka Michela Hoďáková z Muránskej Lehoty, no tá nie je kvalifikovaná. Upratovačku robí naďalej pani Dana Hrbáľová. Strava je poskytovaná zo školskej jedálne a vydáva ju zamestnankyňa ZŠ.

V porovnaní s ostatnými rokmi je v tomto roku viac dievčat ako chlapcov a približne rovnako je Rómov. Musím spomenúť, že ešte ani jeden rok nebolo v hmotnej núdzi toľko detí ako tento rok – 20 detí je z rodín sociálne slabších, a to je skoro polovica. Deti musia podľa nového zákona navštevovať MŠ pravidelne a v závere školského roka tie, ktoré idú do prvého ročníka, obdržia osvedčenie o ukončení predprimárneho vzdelávania. Pravidelná dochádzka je pre deti veľmi dôležitá, pretože sa naučia systematickej práci a získajú vedomosti, ktoré im uľahčia prácu v prvom ročníku a tá je pre nich z roka na rok náročnejšia.

Niektorí rodičia berú MŠ benevolentne a potom sú vo februári prekvapení, keď ich deti nemajú potrebné vedomosti na zápise do ZŠ a hnevajú sa, že dieťa nespĺnilo požiadavky do prvého ročníka, a tak nebolo prijaté. Psychologickými testami prejde málokto dieťa. Ďakujem za pozornosť.

Slavka Vrbjárová,
zást. za MŠ v Muráni

BIELA ROZPRÁVKA

PhDr. František Bábela

*Sype sa sniežik z oblohy,
sype sa, valí z nebička.
Už sú ho plné batohy
a zem je preň už maličká.*

*Od hory sviežo podúva,
zima sa k domom posúva,
mrazivý vetrík – sukničkář,
maľuje ruže po líčkach.*

*Tešme sa, chlapci, dievčatá,
zima je tu, je načatá.
Sú s nami ocko, mamička,
sype sa sniežik z nebička.*

*Hoci sme starší,
detstvo v nás stále drieme.
Podme sa spolu
s našimi malými,*

*podme sa s nimi podávať,
ako sa rodí každý rok
zimný sen mamičky Zeme!...*

Viete, aký krúžok navštevuje vaše dieťa?

Počet žiakov ZŠ s MŠ v Muráni: 169
V krúžkoch zapojených žiakov: 129

Č.	KRÚŽOK	VEDÚCI KRÚŽKU
1.	ŠPORTAKUS	PaedDr. Nataša KLIMEKOVÁ
2.	POHYBOVÉ HRY	Mgr. Andrea MARČÁKOVÁ
3.	TENIS pre 1. stupeň	Mgr. Slávka VRBJAROVÁ
4.	POČÍTAČOVÝ pre 1. stupeň	Mgr. Tatiana SKUBACHOVÁ
5.	STOLNÝ TENIS	Mgr. Ján SVOREŇ
6.	FUTBAL	Mgr. Milan AUST
7.	MATEMATICKÝ	Ing. Viera VRABCOVÁ
8.	LITERA	Mgr. Dagmar VRTIŠOVÁ
9.	VOLEJBAL	Mgr. Ľuboš HRBÁL'
10.	POČÍTAČOVÝ pre 2. stupeň	Mgr. Ľuboš HRBÁL'

Mgr. Dagmar Vrtišová
zástupkyňa riaditeľa ZŠ s MŠ Murán

TO SÚ NAŠE ŠIKOVNÉ DETIČKY, ICH JESENNÉ IKEBANY A VESELÉ TEKVIČKY

Jeseň v základnej škole „Pekná jeseň – veterná zima!“

Dňa 28. októbra 2010 sa v ZŠ konala súťaž o najkrajšiu tekvicu. Keďže tento rok nám matka príroda nadelila menšiu úrodu ako vlni, tak sme sa rozhodli, že deti môžu súťažiť aj s jesennými ikebanami. V prírode si nazbierali jesenné plody ako napr. gaštany, bukvice, listy šišky a pod. Potom potrebovali už len dávku fantázie a šikovné ruky.

Ocenili najlepších – Ervinka, Samka a Jazmínku

Ikebany z plodov jesene, veselé tekvičky a šikovné detičky

To sú oni – Rex, Gogolák a Gulka.

Deti vyrobili ozaj krásne tekvice: Mišung Muránsky, Druhácky Gogolák, Tekvicosaurus... Zapojili sa dievčence prváčky, chlapci druháci, deti zo špecializovanej triedy a iba jedna štvrtáčka. Musíme byť aj trocha kritickí, pretože sme čakali väčšiu účasť! V dnešnej uponáhľanej dobe je už zriedkavé vidieť deti niečo tvoriť, vyrábať spolu s rodičmi. Avšak kto sa zapojil do našej školskej jesennej súťaže, mal veľkú radosť z výhry.

A najšikovnejšie deti? Na 3. mieste sa umiestnila žiačka štvrtého ročníka Jazmínka Ištvánová s krásnou ikebanou Gulkou, 2. miesto obsadil druhák Samko Šuhaj a jeho tekvica Druhácky Gogolák, 1. miesto získal tiež žiak druhej triedy Ervinko Klimek a jeho Tekvicosaurus Rex.

Dúfame, že o rok sa do súťaže zapojí ešte viac detí a budú mať stále lepšie a lepšie nápady. Želáme si nielen krásnu jeseň, ale ešte krajšiu zimu. Pripájame pár fotiek – deti v našom školskom klube deti majú radosť z pohybu, z pobytu na čerstvom vzduchu, z vychádzok do jesennej prírody i z jej darov, ktoré využili aj na súťaži.

Vychovávateľka M. Profantová
a učiteľka Mgr. S. Vrbjarová

JAZMÍNKE

Mgr. Helena Ištvánová

**Medveďa škaredka
túliš si k sebe.**

V chorobe, pri spánku, večernom chlebe.

**Medveďík škaredko
k Tebe sa túli**

a vôbec nevdá, že očkom škúli.

Pozriem ja – vidím na ňom zub času.

Pozrieš Ty – vidíš jeho vnútornú krásu.

**Labku sme 3x prišili,
kožušok márne čistili,
srst' mu už kde – tu vypadla,
neukážme mu zrkadlá.**

**Pri mne by v smetiach dávno dožil,
Tebe dodáva radosť do žil.
Dávaš mu lásku, náruč – skrýš,
o úsmev sa s ním podelíš.
Cesty bez neho niet,
ukazuješ mu svet.**

**Medveďík škaredko
s nami tu žije,
viem, vaše srdiečko spoločne bije.**

„Blahoslavený ten, čo nielen očami vidí.“

O športe, úspechoch a životných prioritách DIALÓG SO STREDOŠKOLSKÝM UČITEĽOM TELESNEJ VÝCHOVY

Bývalý profesor Gymnázia Martina Kukučina v Revúcej – v súčasnosti dôchodca MILAN KVETKO je obyvateľom Revúcej, avšak srdcom, pretrvávajúcou

láskou k svojmu rodisku sa stále zaraďuje aj k Muráňčanom. S nefalšovanou starostlivosťou o pozostalosť, s pietou sa pravidelne vracia do rodičovského domu na „novej ulici“. Hoci nielen rodičia, ale ani jeho dvaja súrodenci Juraj a Mária už nežijú, dom nikdy nezíva prázdnotou. Stretávajú sa v ňom aj jeho mladí príbuzní s priateľmi, ktorých tiež očividne priťahujú rodné korene v Muráni. O prioritách života bude reč aj v našom dialógu s pánom KVETKOM, ale hlavne o jeho vzťahu k športu, o vlastných úspechoch v niektorých druhoch športu.

Vyšťudovali ste telesnú výchovu v kombinácii s cudzím jazykom, ku ktorému ste si ako učiteľ veľmi nepričúhli, pretože v našich školách je telocvikár ako šafrán. Koľko rokov ste vyučovali telesnú výchovu?

„Telesnú výchovu som začal učiť po skončení základnej vojenskej služby na Gymnázium Martina Kukučina v Revúcej od roku 1965 nepretržite do roku 2008, čiže 43 rokov, čo je v histórii tejto školy z profesorského zboru najviac.“

Počas vášho pôsobenia v škole akých najväčších úspechov ste so svojimi študentmi dosiahli?

„Najvýraznejších úspechov som dosiahol ako tréner družstiev mladých záchranárov CO, kde v roku 2001 v Bystrej sme získali titul MAJSTER SLOVENSKEJ REPUBLIKY. V tom istom roku sme reprezentovali Slovensko na majstrovstvách Českej republiky, kde sme získali titul, čo bolo v histórii tejto súťaže po prvýkrát. V roku 2005 sme sa stali medzinárodnými majstrami Maďarskej republiky. Okrem toho sme na majstrovstvách SR skončili dvakrát na druhom mieste a raz sme boli

tretí. Týmto umiestneniami sme boli najúspešnejšie družstvo v rámci Slovenska.

Z kolektívnych športov to bola hádzaná dievčat. V roku 1990 tretie miesto, 1991 štvrté miesto a v roku 1998 druhé miesto na stredoškolských majstrovstvách SR. Vo volejbale s chlapcami sme sa na tých istých hrách v roku 1993 umiestnili na treťom mieste. Úspešné boli aj dievčatá v stolnom tenise v roku 1992, skončili na štvrtom mieste.“

Okrem práce v škole ste sa pravdepodobne venovali športu aj vo svojom voľnom čase?

„Aktívne som hrával futbal za družstvá TJ Tatran Muráň, TJ Baník Jelšava, VTJ Dukla Mikulov, TJ Iskra Revúca a TJ Muránska Dlhá Lúka, kde v rozlúčkovom zápase proti prvotligovému Interu Bratislava som aktívnu činnosť ukončil. K futbalu som sa aktívne vrátil v roku 1996 a to ako asistent trénera a tréner brankárov do druholigového Slovmagu Jelšava, kde som pôsobil až do roku 2002. Z ďalších kolektívnych športov to bol volejbal a basketbal v Muráni a Revúcej a stolný tenis v Muráni a Lubeníku.“

Ktorý z týchto športov, ktoré ste uviedli, vám najviac prirástol k srdcu?

„Futbal bol pre mňa športom číslo 1. Venoval som mu najviac voľného času. Ak sa chce človek naučiť dobre hrať futbal, stojí ho to toľko úsilia a odriekania, ako keď sa niekto učí hrať na klavíri či inom hudobnom nástroji. Nič nefutujem, voľba pre futbal bola dobrovoľná a keby ma niekto postavil pred ňu znova, rozhodol by som sa rovnako. Našiel som tam šťastie, radosť, bolesť či utrpenie – od každého taký diel, ako si osud prial“

Zo športových klubov, ktoré uvádzate, je na 1. mieste TJ Tatran Muráň. Povedzte nám, ako sa za vašich čias v Muráni športovalo?

„Začnem futbalom. Ako mladí chlapci sme každý deň po vyučovaní utekali na „jarmošisko“, dnešný futbalový stánok a až do večera sme hrali futbal. ihrisko bolo plné detí, čo mi teraz veľmi chýba. Ako študent Jedenástročnej strednej školy v Revúcej som dostal ponuku hrať za dorast Baníka Jelšava, kde som sa

svojimi výkonmi prepracoval do „A“ mužstva. V 60-tych rokoch som sa vrátil do Muráňa, vytvoril sme veľmi dobrú partiu a po roku sme postúpili do vyššej súťaže. V roku 1963, v majstrovskom zápase proti Muránskej Dlhej Lúke s výsledkom 2:1 pre nás, som pôsobenie v Muráni ukončil odchodom do VTJ Dukla Mikulov.“

Ak spomením volejbal či basketbal, nedá mi nespomenúť „dušu športu v Muráni“ Ľudovíta Bábela (s prezývkou Jano Haco). Vďaka jeho organizačným schopnostiam sme postavili volejbalové ihrisko na novej ulici, kde dnes stoja činžiaky pri zdravotnom stredisku a basketbalové ihrisko pri stanici na voľnej ploche za domom, kde býva pani Bednářová. Závodne sme tieto športy nehrali, ale v priateľských zápasoch sme vyhrávali nad mužstvami Revúcej či Tisovca.

Stolnoteniskové začiatky sa viažu k prvému stolu, ktorý zakúpila Lesná správa v Muráni a v tejto budove (dnešná Kršma pod hradom) som hrával s jej pracovníkmi Ing. Lamačom a pánom Šandrikom. Závodne sa stolný tenis v Muráni hral až za čas riaditeľovania Piloimpregny Muráň

Ing. Jurču. V zostave Ing. Jurčo, Milan Kvetko, Ľudovít Bábela a mladého Ľuba Halušku sme okresnú súťaž vyhrali, ale do vyššej súťaže sme pre finančné problémy nepostúpili.“ Ako dôchodca venujete sa športovaniu vo voľnom čase? „Rekreačne si idem zahrať futbal či nohejbal do telocvične, pravidelne sa zúčastňujem vianočného stolnoteniskového turnaja v Muráni, kde som zatiaľ nenašiel premožiteľa a sú to súper i desiatky rokov mladší. Najviac voľného času venujem turistike, spoznávaníu prírody a to hlavne v priestoroch Národného parku Muránska planina, Kráľova hoľa, či túry vo Vysokých Tatrách.“

Áké sú vaše ďalšie záľuby? „Zber húb a sledovanie športových prenosov, hlavne futbalu.“ Čo odporúčate mladým či star-

ším v dnešnom pretechnizovanom svete? „Veľmi nebezpečným faktorom dnešnej civilizácie je obezita. Nesprávne stravovanie a nedostatok pohybu je toho hlavnou príčinou. Každému doporučujem, aby si pre svoje zdravie našiel denne čas, či už na chôdzu, beh, posilňovníu, telocvičnú, alebo jednoduché cvičenia v byte, a tak sa odpútal od sedenia pri televízore či počítači.“

Ľudia sa radi zamýšľajú nad tým, čo je v ich živote prvoradé, na čo by sme vo vzťahu k sebe samému a iným nemali zabudnúť. Na čo kladiete dôraz vo svojom každodennom prijímaní darov života?

„Na zdravie, pohodu v rodine, vzájomné porozumenie, dobré medziľudské vzťahy, toleranciu, úctu k nadobudnutým hodnotám a dobrý vzťah k rodnému kraju. Prajem všetkým ľuďom šťastie v práci a v rodine.“

Vďaka, pán Kvetko, za pohľad do vášho súkromia a za interesantný rozhovor. Želáme vám, aby všetky vaše dni – všedné i sviatočné boli pohodové, šťastlivé v kruhu najbližších.

Mgr. Ružena Svoreňová

OKIENKO DO ŠPORTU

Z histórie stolného tenisu

Stolný tenis patrí medzi halové športové hry. Údajne prvý stolnoteniskový zápas hrali dvaja študenti z Cambridge. Ako rakety používali cigaretové škatule a korkovú zátku namiesto loptičky.

Odborná literatúra so športovou tematikou uvádza, že stolný tenis vznikol asi v 70-tych rokoch 19. storočia vo Veľkej Británii. Najprv sa používali loptičky z korku alebo gummy. Dnešnú podobu získal stolný tenis s príchodom celulozových loptičiek roku 1900. Z USA ich importoval Angličan James Gibb. Podľa zvuku loptičky po odraze od stola bol v USA patentovaný názov „ping – pong“. Európania pre tento šport použili názov stolný tenis. Olympijským športom sa stal viac ako o sto rokov po svojom vynájdení – teda roku 1988 na OH v Soule.

Stolný tenis sa najprv hral hladkými drevenými raketami, no hra sa stala zaujímavejšou až okolo roku 1920, keď sa začal používať gumený povrch rakety, ktorý už umožňoval rotáciu loptičky. Táto športová sieťová hra na špeciálnom stole ponúka záujemcom nielen príjemné voľnočasové rozptýlenie, ale cibrí aj postreh, vedie k pohotovým reakciám a k zvládnutiu presne mierených cieľov.

Mgr. Ján Svoreň

Z CYKLU PRÍBEHOV BOHDANY HALUŠKOVEJ

Chlapec ako iní, a predsa je iný

Osemročný Ferko Gilk neprejde vedľa mňa, aby sa neprihovril. Najmä v jeseni, keď rástli huby. Kričal na mňa spoza plotu aj s bratrancom Ivkom, či nekúpim huby. Ferko je jeden z troch synov Evy a Františka Gilkovicov. S bratmi sa vraj nehráva, lebo Mišo je už veľký a Ivko ešte malý. Očami jeho mamy je vraj Ferko taký samotár. Ale je šikovný! Mali ste ho vidieť, keď spolu s otcom orali na Konopnici. V jeho očiach žiarili iskričky radosti a úsmev na tváričke. Hrdý je na to, že meno má po starťom.

Rozprávame sa s Ferkom o hocičom, lebo je rozumný ako starý človek. Aj o búrke s bleskami, ktorej sa bojí. Vysvetľuje mi, že vtedy sa netreba chytať železa, lebo priťahuje blesk. Ani ísť v tej najväčšej búrke na bicykli...

Niekedy mi spoza bránky zakričí, či nemám dajakú robotu. Smejem sa, či si chce zarobiť na bicykel. Vraj ako to viem – to iste vytáral bratranec Ivko, on vraj všetko prezradí. Obľúbila som si Ferka, hoci je to chlapec ako iní, ale pre mňa je iný!

Futbal

Nemohúcnosť alebo neschopnosť?

MURÁŇ : BÁTKA 2:2 (0:2)

Zostava domácich: Olejník Chovanec, Laurenčík, Schaller, Huťan (od 46. min. Velk)

Héger, Goldschmidt, Hrbáľ, Verkin Ďurej (od 75. min. Dzura), Vavrek

Ako nedokázat' zvíťaziť, ukázali naši futbalisti v ďalšom domácom stretnutí s priemerným družstvom z Bátky, kedy zahodili 2 jedenástky a asi tucet vyložených šancí. Súper s pozorným bránením na čele s výborným bankárom kontroloval v prvom polčase hru a podnikal dvomi vysunutými útočníkmi rýchle breaky, ktoré narobili dosť starostí ťažkopádnej domácej obrane. Najprv pohrozili v 9. min. keď hlavička tesne minula Olejníkovú bránku, ale už o minútu hostia po dlhej kolmej príhrávke a nekompromisnej strele z vnútra pok. územia vedú 0:1. Domáci zvýšili obrátky, pri ktorých nedotiahli dve dobré šance Ďurej a Verkin. Prišla však 26. min. stretnutia a hostia rýchlou kombináciou prečísli domácu obranu, rukou zasiahlo loptu Huťan a nariadený pok. kop hostia bezpečne premieňajú a vedú 0:2. O 3 min. nato podobná situácia sa odohrala v 16-ke hostí, kedy v trme – vrme hráč hostí zahral rukou, avšak nariadený pok. kop domáci Hrbáľ posielajú do žrde, odkiaľ smeruje mimo bránku. Ďalšiu obrovskú šancu zahadzujú v 31. min., keď Ďurej nedokáže loptu usmerniť slabou strelou zo 7 m do prázdnej bránky.

Druhý polčas začali domáci náporom, výsledkom bol trestný kop Goldschmidt, ktorého strelu vyráža brankár na brvno. Tlak priniesol úspech, keď v 60. min. po vysunutí Hrbáľa ten prvou strelou triafa brankára a ním vyrazenú loptu hlavou posielajú do siete 1:2. Hra získala na dramatickosť, o dve minúty z tr. kopu z 25 m Velk triafa spodnú žrd. Vyrovnanie priniesla 80. min., kedy strelou z 18 m Hrbáľ upravuje na 2:2.

Po tomto góle dezorientovaná obrana hostí začala robiť chyby, ale domáci to nevyužili, Héger hlavičkuje nad bránku a po sóle Vavrek ani na 2 x neprekonáva výborného brankára hostí, ktorý dokázal

v 86. min. zlikvidovať aj nariadený pok. kop po faule na unikajúceho Vavreka. Skúsený Dzura ho však slabou strelou neprekvapil. Na ťažkom podmočenom teréne, ktorý viac vyhovoval ľahkonohým hráčom hostí, sa viac bojovalo ako tvorilo. Domáci boli dosť nervózni, chýbal im ukľudňujúci prvok, vzájomné povzbudenie.

Pred asi 50 divákmi alibisticky rozhodoval p. Sliva z Rimavskej Soboty, ktorý však výsledok neovplyvnil.

-PM-

Derby bez víťaza

MURÁŇ – JELŠAVA 1:1 (1:1)

V poslednom jesennom stretnutí na domácom ihrisku sa stretli družstvá z „doliny“, ktoré predviedli viac emócií, bojovnosti ako futbalového umenia. Prevládala kľčovitosť, nepresnosť, zbrklosť a tvrdosť v osobných súbojoch, ústia do množstva faulov. Chýbala sústredenosť na hru, viac sa rečnilo, nadávalo s množstvom neslušných výrazov nielen smerom k súperovi, ale aj k rozhodcom, divákovi a medzi sebou. Pýtam sa, kde sa stratila úcta a aký má význam takéto poníženie športu?

Oproti predchádzajúcemu stretnutiu nastúpili domáci s dvoma zmenami v základnej zostave:

Kasper Chovanec, Laurenčík, Bábela, Hudák Héger (od 80. min. Goldschmidt), Ďurej, Hrbáľ, Švoňavec (od 55. min. Olejník)

Krajňák (od 65. min. Dzura), Vavrek. Už v 8. min. sa hostia ujímajú vedenia nechytateľnou strelou z 18 m. Snaha domácich pri stúpajúcom tlaku nebola zbytočná a pri jednom z centier do 16-ky zahral hráč hostí rukou a nariadený pok. kop v 27. min. tentoraz bezpečne premieňa Krajňák, ktorý upravuje na konečných 1:1.

Za zmienku stojí spomenúť ešte rad nevyužitých rohových kopov domácich, dobré výkony obidvoch brankárov a „víťazstvo“ domácich na ŽK v pomere 6:2, ktoré pred 100 divákmi udelil rozhodca p. Šupka z Tisovca

PM-

Ďalšia strata bodov

MURÁŇ – KRÁĽ 2:2 (2:0)

Dňa 19. 9. 2010 na premočenom ťažkom teréne sa odohralo ďalšie stretnutie našich futbalistov, ktorí nastúpili v tejto zostave:

Olejník, Chovanec (od 75. min. Dzura), Schaller, Laurenčík, Hudák Héger, Goldschmidt, Bábela, Švoňavec, Vavrek, Krajňák.

Kto prišiel len o niečo neskôr na tento zápas, neveril, že už v 6. min. domáci vyhrávali 2:0, keď v priebehu jednej minúty prekvapili hosťujúcu obranu najsmprv po vyšachovaní Héger do úplne odkrytej bránky a po zlom rozohraní hostí v strede ihriska sa individuálne presadil Vavrek, ktorý vedľa brankára zvýšil na 2:0. Hostia z toho boli tak prekvapení, že dlho nezaložili súvislú akciu, až na jediný vydarený trestný kop v 10. min. z 18 m, ktorý míňa domácu bránku. V 20. min. sa domáci Bábela šikovne preklučkovať obranu hostí, ale prudkou strelou triafa len spojnicu bránky. Potom hra trochu upadla a zaznamenali sme iba dva pokusy domácich z trestných kopov, kedy prvý Bábela z 18 m strieľal nad a tesne pred polčasom Goldschmidtovu strelu z 25 m brankár vytláča na roh. Za zmienku stojí ešte nepríjemné zranenie brankára hostí, ktorý pri vybehnutí na centrovanú loptu sa zrazil s domácim útočníkom, avšak po polčase pokračoval v hre.

Po zmene strán hostia nastúpili ako vymenení, začali tlakom, ktorý však ponúkol domácim do otvorenej obrany rýchly prienik Hégera, ktorého fauluje brankár v pokutovom území, no žiaľ nariadený pokutový kop domáci Hudák trestuhodne zahadzuje strelou vedľa bránky a mohlo byť rozhodnuté. Domáci sa ponúkli ešte dve šance, ktoré v 56. min. po úniku Vavreka, ten dáva vedľa a po jednoduchej akcii v 66. min. Bábela z 20 m zamestnáva brankára hostí, ktorý na 2 x vyráža na roh.

Tieto nepremenené šance sa domácim vypomstili, pretože už o 2 min. z prísne nariadeného pokutového kopu hostia znižujú na 2:1. Pri stáлом tlaku hostí domáca preťažaná obrana robila často fauly, po ktorých nasledovali nepríjemné trestné kopy, s ktorými mal plné ruky

práce domáci Olejník. Po jednom však predsa kapituloval, keď v 84. min. lopta prešla až k nekrytému hráčovi hostí, ktorý asi z 8 m koničkom prekvapil celú prehustenú obranu, na ktorý nezareagoval ani Olejník, a tak dezorientovaný Goldschmidt, ktorého lopta trafila do hlavy, si dáva vlastenca a je vyrovnané na 2:2.

Slušne hrané stretnutie s jednou žltou kartou pre hostí úzkostlivo písal Kriak pred asi 50 nespokojnými divákmi.

-PM-

Dalo sa na čo pozerat'

MURÁŇ – OŽĎANY 3:1 (1:0)

17.10.2010 nastúpili domáci s predsvatím potvrdiť víťazné ťaženie, keď v predchádzajúcom kole zvíťazili na ihrisku 2:0. Mala k tomu prispieť aj zostava s navrátilcami Bábefom a F. Kochjarom. Na trávnik vybehli v tejto zostave:

Kasper Hudák, Laurenčík, Bábela, Huťan M. Héger (od 65. min. Goldschmidt), Hrbáľ, F. Kochjar, Švoňavec (od 55. min. Velk)

Vavrek (od 85. min. Bialončík), Ďurej. Po dlhšej dobe bol to jeden z lepších zápasov zo strany domácich, ktorí mali stály tlak na bránku súpera, ako už tradične s množstvom nepremených šancí a prekypujúcou bojovnosťou.

A ako padali góly? V 42. min. zahrával trestný kop hranice pok. územia Ďurej a jeho centrovaná lopta prešla kľbkom hráčov až za chrbát prekvapeného brankára 1:0. Po zmene strán stačilo striedajúcemu Velkovi iba 10 min. pobytu na trávniku a svojou prudkou a umiestnenou strelou z trestného kopu z 20 m triafa šibenicu a je 2:0. Tretí gól domácich padol v 18. min. priamo z rohového kopu, ktorého realizátorom bol Ďurej.

Hostia iba sporadicky ohrozovali domácu bránku podnikaním rýchlych protiútokov, jeden z posledných zakončili nechytateľnou strelou z vnútra pok. územia a upravili stav na konečných 3:1.

Pred asi 40 divákmi slušné stretnutie rozhodoval p. Juhás z Tornale, ktorý udelil iba 1 ŽK Hudákovi za nešportové správanie

-PM-

Náš profil: Silvester Sokol

Mnohí ho doma stretávajú, poznáte, ale málokto vie o jeho športových záľubách. Tak ako v škole, kde dosahuje výborné výsledky, sa neuspokojuje ani v prístupe k športovaniu. Zaujala ho horská cyklistika, pre ktorú žije. A že poctivý prístup k tréningom sa vyplatí, dokazuje rad doteraz dosiahnutých výsledkov nielen v rámci školy, okresu, ale aj na Slovensku.

V Národnej cykl. súťaži žiakov MŠ, ZŠ a SŠ získal dvakrát 1. miesto v rámci okresu, ale v predchádzajúcom roku na finále, ktoré sa konalo v Mlynkoch, bol medzi amatérmi (bez licencie) piaty a tohto roku v Hornom Vadičove pri Kysuckom Novom Meste štvrtý, čo je v rámci Slovenska pekný úspech. Škoda, že to už nebola aj medaila, ale ako ho poznám, to ho ešte viac vyburcuje v príprave, aby do tretice už bol aj na stupni víťazov.

Okrem lásky k bicyklu sa venuje doplnkovo futbalu, kde bez odborného vedenia hráva za miestnych dorastencov, kde vie tiež zabojsť. Škoda, že nemáme viac takýchto poctivých a čestných športovcov, ktorí aj zásluhou rodičov dávajú o sebe vedieť nielen doma, ale aj na celom Slovensku. Skromnému športovcovi prajeme veľa zdravia, úspechov v športe a škole, ako aj v osobnom živote. Len tak ďalej, Silvo!

Pavol Mláky

Z Národnej cyklistickej súťaže. Silvester (stojí uprostred v hornom rade) v Hornom Vadičove bol štvrtý. Bude do tretice na stupni víťazov?

Vladimír Korfanta – jaskyniar, fotograf, milovník prírody Spomienka k 20. výročiu jeho úmrtia

Medzi najznámejšie a najviac prebádané jaskyne v Tisovskom kráse patrí Michňová. Nachádza sa západne od Tisovca v lokalite Teplica – Suché doly. Jaskyňu považujeme za jednu z najhlbších a najkrajších na Muránskej planine. Po vzniku tisovskej jaskyniarkej skupiny č.6 v roku 1951 sa jej venovalo najviac pozornosti. Členovia skupiny si svojpomocne vybudovali priamo pri jej vchode výskumnú stanicu, ktorá slúži svojmu účelu aj dnes. Na uľahčenie vstupu do tejto 105 m hlbokéj jaskynnej priepasti boli postupne osadené kovové rebriky. Vo Veľkej sále v hĺbke približne 25 metrov bol založený symbolický cintorín. Myšlienka vybudovania cintorína vznikla v roku 1991 a to pri príležitosti 40. výročia vzniku organizovaného jaskyniarstva v Tisovci. Autorom myšlienky bol Ing. Svätopluk Kámen, zakladateľ

jaskyniarkej skupiny č.6 a jej vtedajší predseda. Postupne boli na stene vo Veľkej sále jaskyne Michňová umiestnené pamätne tabuľky našich predčasne zomrelých členov. Túto česť dostali aj niektorí kamaráti, ktorí síce neboli členmi jaskyniarkeho klubu, ale výrazným spôsobom pomohli rozvoju tisovského jaskyniarstva. V tomto roku pribudlo na symbolickom cintoríne niekoľko nových mien. Medzi nimi sa ocitol aj rodák z Muráňa jaskyniar, fotograf a milovník prírody Vladimír Korfanta.

Vlado sa narodil 12. júla 1946 v Muráni, kde aj ukončil základnú školu, po ktorej nastúpil na chemické učilište vo Svite. Neskôr študoval na ve-

černej Strednej priemyselnej škole hutníckej v Tisovci. Práve tu sa zoznámil s predsedom tisovského klubu Ing. Svätoplukom Kámenom, ktorý ho privedol k aktívnej jaskyniarkej činnosti. S pribúdajúcimi skúsenosťami sa stal vedúcou osobnosťou muránskej podskupiny oblastnej skupiny Tisovec. Aktívne spolupracoval na objavovaní nových častí jaskyne Bobačka, organizoval rozsiahle sondovacie práce v ponoroch na Mokrej Poľane. V prieskumoch pokračoval v lokalite Ľadová jama na Studni, v priepasti a jaskyni na Javorine, v Ľadovej jaskyni na Mochoch, v priepasti Šingliarka a inde. Pri bádaní a prechádzkach po Muránskej planine veľa fotografo-

val a bol známy aj svojimi opravami fotoaparátov. Život sa mu zmenil po ťažkej chorobe, keď sa už aktívne nemohol zapájať do jaskyniarkej činnosti. Napriek tomu sledoval úspechy, ale aj „neúspechy“ svojich jaskyniarových kolegov, pritom neustále oplýval optimizmom a vtipom. Zákerná choroba však postupovala a v tomto roku uplynulo dvadsať rokov od jeho predčasnej smrti. Zomrel 24. augusta 1990 po dlhej a ťažkej chorobe v Košickej nemocnici. Náš kolega, jaskyniar a umelec Ing. Zbigniew Nišpönský, bývalý študent priemyslovky v Tisovci mu venoval keramickú pamätnú dosku. Túto sme umiestnili na symbolickom cintoríne v jaskyni Michňová, medzi tých, ktorí snívajú svoj večný sen v jednej z najkrajších jaskýň Muránskej planiny.

Ing. Dušan Hutka, Speleoklub Tisovec

Narodili sa

Oliver Olejník
Kristián Gilk
Vanessa Machová
Ella Korimová
Erik Mušuka
David Dodák
Marcel Krštieň
František Oláh
Ján Melicher
Emil Mušuka
Tobias Dulaj
Dušan Hadžega
Nella Ďurejová
Zdenko Tamáš-Žiga
Kristína Mušuková

ŽIVOTNÉ CESTY 2010

Navždy nás opustili

Bednářová Marta
Beňová Viera
Beňo Miroslav
Cverna Ján
Dodáková Magdaléna
Dulajová Margita
Duláková Etela
Frandel Jaroslav
Gažúr Juraj
Grenda Ján
Halušková Elena
Hlodák František
Hlodák Ladislav
Jarkovská Drahomíra
Kavka Jozef
Krššáková Gizela
Krštieňová Anna
Sklenáriková Emília
Sklenáriková Anna
Steinemann Alfonz
Škvarková Emília
Štajerová Oľga
Vrbjar František
Vrbjar Ján

Uzavreli manželstvo

Vojtech Bukovan
a Katarína Urdová
Mracel Krštieň
a Katarína Labošová
František Dulák
a Jozefína Mušuková
Peter Laurenčík
a Alena Agnetiová

OKIENKO ČITATEĽA

Jedlo ako súčasť nášho života

Od prvého čísla (v júni 2008) Muránskygh novín prešla krátká doba. Počas tohto obdobia sa čitateľa mnohé veci dozvedeli z histórie, ako aj o súčasnom dianí v obci. Pisalo sa o miestnom zastupiteľstve, o poslancoch, spomínaní boli aj učelia, lekári, obchodníci, pošári a mnohé významné osobnosti. Ja by som dnes chcela spomenúť jedlo, ktoré je tiež súčasťou ľudského života.

Keď sme teda pri jedle, nemožno nespomenúť vychýrené kuchárky, ktoré ho pripravovali. V minulosti vládli medzi obyvateľmi korektné vzťahy a bolo samozrejme, že počas svadieb, karov a iných slávnostných príležitostí si muránske ženy pomáhali s pečením a varením. Vtedy sa varilo honosnejšie. Spomínam si na najstaršiu kuchárku pani ZUZANU VRBJAROVÚ (od Povrazníka), ktorá nechýbala ani na jednej svadbe. Jej koláče a jedlá mali cveng. Neskôr ju vystriedali mladšie: Terka Orbanová, Helena Halušková, Mariška Škvarková. Obdivovala som ich pedantnosť a krok s dobou. V súčasnej dobe sa tejto činnosti venuje Magduška Forróová a Helena Beňová.

Doba pokročila, svadby sa konajú v reštauračnom zariadení. Zmenili sa mnohé naše stravovacie návyky. Ťažké mäsa vystriedali ľahké, čiže hydina. Koláče sa konzumujú prevažne ovocné. Naše deti nepoznajú gombóce, šúlance, babu, chlieb s lekvárom, s medom. Chutia im len špagety, pizza, bagety, hoddogy, mafiny...

Spomínať dobré jedlo a nespomenúť muránske buchty? Gizka a Magduška – dnes už dôchodkyne sa tiež podieľali na tom, že ich vôňa sa šírila námestím a chuťou nielen Muránčanom, ale aj gurmánom z okolia. Milé ženičky – kuchárky! Varte bez ohľadu na kalórie, pripravujte jedlá, ktoré obľubujú členovia vašej rodiny! K vareniu a pečeniu treba vždy pristupovať s láskou, lebo láska ide cez žalúdok.

Božena Galovičová

Jubilanti 2010

60 rokov

Ján Bútor
Jozef Cibula
Juraj Cverna
František Dulák
Dezider Goldschmidt
Lýdia Hlodáková
Milan Ivaník
Jaroslav Komora
Darina Korimová
Marian Krštieň
Karol Kubica
Jozef Matajz
Juraj Regenda
Vladimír Sklenárik
Magdaléna Steinemannová
Ján Szentpeteri
Elena Uhrinová
Miroslav Vrbjar

65 rokov

Anna Baksová
Michal Barila
Ľubomír Ďurčík
Ján Haššo

Eva Koterbová

Milan Laboš
Ján Laurenčík
Monika Laurenčíková
Františka Paračková
Jaroslav Spišák
Michal Šara
Mária Tkáčiková

70 rokov

Paulína Barilová
Eva Beňová
Margita Buksová
Mária Fiřmová
Pavel Kováč
Adela Krštieňová
Štefan Paračka
Oľga Sklenáriková
Anton Solár
Anton Topor
Margita Vavreková
Mária Vrbjarová

75 rokov

Anton Bábeľa
Anna Božoková

Viera Brúsiková

Mária Hepková
Oľga Kiňová
Oliver Kiss
Anna Lukašová
Alžbeta Melicherová

80 rokov

Gizela Beňová
Vilma Frandelová
Ondrej Gombaský
Magdaléna Havlíková
Ibolya Chlebovičová
Eleonóra Kamoďová
Emília Kochjarová
Gabriela Palušová
Magdaléna Repáková
Mária Sojáková
Paulína Urvová

85 rokov

František Kochjar
Zita Kochjarová

Alena Vrbjarová

FOTO archív p. Márie Beňovej: Na vychýrených muránskyh svadbách nikdy nechýbala ani pani Zuzana Lukášová. Svadobné hostiny vždy okorenili či osladila svojim zmyslom pre humor a svadobnými prekáračkami. Na zábere prvá sprava spolu s manželmi Annou a Františkom Krštieňovcami, ktorí už odišli navždy. Česť ich pamiatke!

Inzerát:

Kúpim ornú pôdu alebo TTP v katastrálnom území obce Muráň. Seriózny záujem.
Tel.: 0905/771144